

Skierowanie na kontrolne badanie kwalifikacji przez Policję

Kategoria: Komunikacja i Transport

Opublikowano: piątek, 03, lipiec 2015 00:00

Grzegorz P. Kubalski

Odsłony: 16463

1. Tam, gdzie starosta z urzędu wydaje decyzję w sprawie skierowania na kontrolne sprawdzenie kwalifikacji w związku z zaistnieniem uzasadnionych zastrzeżeń co do tych kwalifikacji, działa na podstawie informacji i ustaleń stanu faktycznego uzyskanych w ramach wykonywania zadań własnych, natomiast tam, gdzie starosta działa na wniosek organu kontroli ruchu drogowego, ciężar wykazania zaistnienia uzasadnionych zastrzeżeń do kwalifikacji kierowcy, przerzucony zostaje na wnioskodawcę tj. organ kontroli ruchu drogowego.

2. Fakt uprzedniego ukarania mandatami za wykroczenia drogowe pomimo zatarcia ukarania nie jest obojętny w sferze stosunków społecznych, a zwłaszcza w sferze dokonywania ocen kwalifikacji ukaranego jako kierowcy, dla których to ocen istotne jest sprawstwo i wina, a nie orzeczenie o karze.

wyroki WSA w Białymstoku z dnia 16 czerwca 2015 roku, sygn. II SA/Bk 292/15, nieprawomocny

W stanie faktycznym leżącym u podstaw przywołanego orzeczenia wojewódzki komendant Policji wystąpił o skierowanie kierowcy na egzamin sprawdzający kwalifikacje do kierowania pojazdami z powodu uzasadnionych i poważnych zastrzeżeń co do posiadanych kwalifikacji. We wniosku wskazał 21 różnych naruszeń przepisów ruchu drogowego w okresie 7 lat. W oparciu o tak sporządzony wniosek starosta orzekł o skierowaniu skarżącego na kontrolne sprawdzenie kwalifikacji. Skierowany złożył odwołanie, a następnie skargę do WSA zarzucając staroście naruszenie procedury poprzez zaniechanie postępowania wyjaśniającego m.in. w zakresie weryfikacji wskazanych 21 naruszeń i zauważenia, że część z nich uległa przedawnieniu. Ani samorządowe kolegium odwoławcze, ani sąd administracyjny nie podzielił jego stanowiska.

Wskazał, że powołane w podstawie materialnoprawnej decyzji przepisy art. 49 ust. 1 i 99 ust. 1 ustawy z dnia 5 stycznia 2011r. o kierujących pojazdami stanowią, że sprawdzeniu kwalifikacji w formie egzaminu państwowego podlega między innymi osoba posiadająca prawo jazdy w razie uzasadnionych zastrzeżeń co do jej kwalifikacji (art. 49 ust. 1 pkt 2) oraz, że decyzję o skierowaniu takiej osoby na sprawdzenie kwalifikacji wydaje starosta (art. 99 ust. 1 pkt 1). Treść dalszej części przepisu art. 99 a konkretnie ustępu 2. tego artykułu wskazuje, że starosta decyzję o skierowaniu kierowcy na kontrolne sprawdzenie kwalifikacji z uwagi na zaistnienie uzasadnionych zastrzeżeń co do tych kwalifikacji, podejmuje bądź z urzędu (art. 99 ust. 2 pkt 1), bądź na wniosek organu kontroli ruchu drogowego – w zakresie, o którym mowa w ustępie 1 pkt 1 art. 99 (art. 99 ust. 2 pkt 2). W zależności przy tym od tego, czy działanie starosty jest działaniem z urzędu, czy działaniem zainicjowanym wnioskiem organu kontroli ruchu drogowego, ukształtowana została aktywność procesowa organu. Tam, gdzie starosta wydaje decyzję administracyjną z urzędu w zakresie objętym ustępem 1 pkt 1 (tj. w zakresie dotyczącym kierowania kierowcy na kontrolne sprawdzenie kwalifikacji w związku z zaistnieniem uzasadnionych zastrzeżeń co do tych kwalifikacji), działa na podstawie informacji i ustaleń stanu faktycznego uzyskanych w ramach wykonywania zadań własnych (vide: brzmienie art. 99 ust. 2 pkt 1 lit. "a" ustawy o kierujących pojazdami). Natomiast tam, gdzie starosta działa na wniosek organu kontroli ruchu drogowego, ciężar wykazania zaistnienia uzasadnionych zastrzeżeń do kwalifikacji kierowcy, przerzucony zostaje na wnioskodawcę tj. organ kontroli ruchu drogowego (vide: brzmienie art. 99 ust. 2 pkt 2 ustawy o kierujących pojazdami, w którym nie ma powtórzenia zapisu o podejmowaniu przez starostę decyzji na podstawie informacji i ustaleń stanu faktycznego w ramach wykonywania zadań własnych). Z tak ukształtowaną aktywnością starosty w postępowaniach o skierowanie na kontrolne sprawdzenie kwalifikacji kierowcy według ustawy o kierujących pojazdami, pozostają w zgodzie zapisy współstosowanej w tych postępowaniach ustawy z dnia 20 czerwca 1997r. Prawo o ruchu drogowym. Przepis art. 129 ust. 2 pkt 13 "a" w powiązaniu z ust. 1 art. 129 tejże ustawy stanowi bowiem, że

Skierowanie na kontrolne badanie kwalifikacji przez Policję

Kategoria: Komunikacja i Transport

Opublikowano: piątek, 03, lipiec 2015 00:00

Grzegorz P. Kubalski

Odsłony: 16463

organy Policji w związku z wykonywaniem czynności w zakresie czuwania nad bezpieczeństwem i porządkiem ruchu na drogach, kierowania ruchem i jego kontrolowania, są uprawnione do występowania do starosty z wnioskiem o skierowanie kierowcy na egzamin sprawdzający kwalifikacje, jeżeli istnieją uzasadnione i poważne zastrzeżenia co do kwalifikacji tej osoby. Zatem już na etapie wniosku organu kontroli ruchu drogowego, którym jest Policja, adresowanego do starosty o skierowanie konkretnego kierowcy na kontrolne sprawdzenie kwalifikacji, przesądzone być musi "zaistnienie uzasadnionych i poważnych zastrzeżeń co do kwalifikacji tej osoby". Starosta zaś mając do czynienia z wnioskiem organu kontroli ruchu drogowego, nie ma obowiązku dokonywania własnych ustaleń stanu faktycznego na okoliczność wystąpienia uzasadnionych i poważnych zastrzeżeń co do kwalifikacji kierowcy, gdyż jest związany ustaleniami w tym zakresie organu kontroli ruchu drogowego.

W kontrolowanej sprawie przypisanie znacznej liczby ilości naruszeń przepisów i zasad ruchu drogowego cech wskazujących na "uzasadnione i poważne zastrzeżenia co do kwalifikacji kierowcy", było suwerenną oceną organu kontroli ruchu drogowego, której ani organ prowadzący ewidencję kierowców (starosta) ani organ odwoławczy (SKO) ani sąd administracyjny, nie mają uprawnień podważać. To organ kontroli ruchu drogowego jest uprawniony do oceny zachowania kierowcy zgodnego z przepisami ruchu drogowego i niestwarzającego zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Z wniosku wynikało, że skarżący nie odmawiał przyjęcia mandatów a zatem naruszenia przepisów ruchu drogowego były oczywiste.

Sąd dodał, że prezentowana przez skarżącego w postępowaniu administracyjnym i w skardze linia obrony, nie jest trafna i nie podważa zgodności z prawem zaskarżonej decyzji. To, że znaczna część ukarań mandatami uległa zatarciu, nie oznacza, że fakt popełnienia wykroczeń drogowych nie miał miejsca. Zatarcie ukarania nie jest równoznaczne z niemożnością wyciągnięcia wobec ukaranego w innym niż postępowanie wykroczeniowe postępowaniu, skutków prawnych z zachowań, które stanowiły wykroczenia drogowe. Fakt uprzedniego ukarania mandatami za wykroczenia drogowe, pomimo zatarcia ukarania, nie jest obojętny w sferze stosunków społecznych, a zwłaszcza w sferze dokonywania ocen kwalifikacji ukaranego jako kierowcy, dla których to ocen istotne jest sprawstwo i wina, a nie orzeczenie o karze. Również podnoszona okoliczność "niewyczerpania" na datę wystąpienia Policji z wnioskiem o skierowanie na kontrolne sprawdzenie kwalifikacji, limitu 24 punktów karnych za naruszenia przepisów ruchu drogowego, jest bez znaczenia. Jak bowiem stwierdził WSA w Białymstoku w wyroku o sygn. IISA/Bk 137/14, podstawą wystąpienia z wnioskiem o sprawdzenie kwalifikacji może być zarówno jedno, jak i wielokrotne naruszanie przez kierującego przepisów ruchu drogowego, nawet, jeżeli w określonym czasie nie przekroczył on dopuszczalnego limitu punktów karnych. Przypisywane kierującym pojazdami punkty karne z upływem czasu ulegają wykreśleniu z ewidencji, co nie oznacza jednak, że nie miało miejsca naruszenie zasad ruchu drogowego, z którym związane było naliczenie punktów karnych.